

Nō pōt eps dispensare ut quis habeat duos Canoniciatus in eadē ec
clesia. Licit posset dispensare in canonia. et personatu. vel officio. vid
hic gl. fi. et ple. de materia in c. litteras. de ḡcess. preben. Ego dixi ple/
nissime in c. cūm iam dudum. de preben.

B.

De concessione prebende.

Cle.

Cum ei quem.

Credit relationib. examinatoꝝ p supiorem deputatoꝝ sup promouen/
dis q ad bñficia sufficiētia. et fit ista examinatio in forma pauperū q
modo legāt. cantent. et oſtruant. vide hic gl. in b. reputam⁹.

Itile oſiliū est vt executor deputatus ad pudentū sub oditione. si rep
perit illū esse vite laudabilis. et sic sup sufficiētia pronūciet vel q ſcā
mentione de illa inhibeat. vel ſaltē ſuā potestatē iſhnuat. alſ nō faci
le oditionē extare oſtabit. vide gl. in ver. extet.

Dispositio oditionalis cū clausula decreti affectiuā. per bba d pñci. pñ
ta decernētes ex nunc. r̄c. nō o patur eff̄cm ſuū. niſi post oditionis euē
cum. et illa bba ex nūc exponūt cū ſupplementatione. videlicet ex nūc vt va/
leat ex tunc. vide ter. hic iuncta gl. in b. ex nunc.

Decretū pape afficiē ſeu affectiuū vel irritatiuū. afficiē etiā ignorātes
vide ter. hic iuncta gl. in b. atteptari.

An habens gratiā ad beneficiū obtinēdum oditionalē. pferat ſecūdo
impeſtranti pure. vel ſub oditionē. cui⁹ gratia fuit pñs purificata p cō/
ditionis eventū. maxime ſi ipa ſcdā impetratio fit in forma grē. vide
bo. gl. b in b. executorē. que h̄ examinat. et vñ ſatis dubitare. tandem
ſcludēdo dicit equū fore q ſi oditione primi impetratis extat āte colla/
tionē ſadā ſcdō. dñ pferri ipē pñmus impetrās ſcdō impetrati. ſiue ha/
beat formā grē. ſiue formā paupeꝝ. ſiue ſua gratia fit pura. ſiue ſb odi/
tione. que pñs extitit q̄ oditione pñmi. Et pro hac ſchlussione optime fa/
cer. hic in b. anteq̄ extet. r̄c. et h̄ dīc ver qñ oditione primi depēdet ex rei
existentia. vel ex voluntate ipius cui ſcā eſt gratia. et in iſtis caſibus p
cedit iſte ter. ſecus autem ſi conditio gracie primi depēdet ex alteri⁹
arbitrio. tūc enī prefert ſcdus pure ipetrās ex quo ſua gratia pñcessit
existentiā oditionis prime. alteri ſacte. p. c. ſi pro te. de Bp. li. vi. vbi bo
ter. Isto enī cāu gratia illa pñma ē multū tenuis. et nihil valet alio ex
cuius arbitrio depēdet recuſante. d̄co. c. ſi pro te. et h̄ nō. vide tamē tu
in hoc ultimo cāu ter. in d̄co. c. ſi pro te. Loquit̄ ei qñ ſcds Impetrās
ſuerat recept⁹ in Canoniciū anteq̄ gratia primi eēt purificata p cōdi/
tionis existētiam. Et dubiuz mihi facit. q ſi re existētē integrā purifi/
cat̄ grā pñmi q̄ pñdebat ex alieno arbitrio. An dēat pferri ſcds q̄ pñre
obtinuit grāz. pñdētē oditione pñmi impetratis. pñdera ter. d. c. ſi p te

Si p̄dentib⁹ duab⁹ gratijs in eadē ecclesia sup oſili bñficio. quaz p̄ma
ē sub oditōe nōdum purificata. h̄ in forma hui' cle. in p̄ma pte. **S**cđa
vo est pure facta. ⁊ talis q̄ afficit man⁹ ordinarij. ip̄e ordinarius bñfi
ciū vacās ḡtulit tertio. demū extante oditione p̄mi. executor scđi illō
bñficiū ḡtulit eidē scđo. Postq̄ collationē executor p̄mi ḡtulit p̄mo.
quero cuius sit dēm bñficiū. vide glo. p̄ allegatam in ver. executorē.
in v. h̄ singal. que concludit q̄ est p̄imi impetrantis. Nam collatio
ordinarij fuit impedita per gratiam scđi que erat pure affectia colla
tio scđi nō valuit. q̄r fuit facta postq̄ gratia p̄mi fuit purificata. ⁊ sic
stra hunc tex. in v. antequā extet. a contrario sensu. et per osequēs p̄m⁹
est potior. qui vincit ordinariū. nō ex p̄sona sua. cuz tūc sua gratia nō
eēt purificata. Ex p̄sona scđi.

Therbum censemus ex se videtur inducere ius nouū. si tū ratio cōſtitu
tionis est antiqua. nō erat tunc ius nouum nec omnino reficit ethi
mologia vōbuli. q̄r scđm deriuatores ponit pro iussu. deliberatione.
extimatione. ⁊ prolatione sūie. vide hic bo. gl. in v. censem⁹. Ex q̄ etiaz
nota q̄ quando oſtitutionis ratio ē antiqua. extēdit tūc oſtitutio eē
ad preterita. quod bene nota.

An habens gratiā expectatiā cū bñficio acceptātī infra mēsem. r̄c. pos
fit bñficiū vacās acceptare post mēsem. vide hic plene p̄ gl. sup v. infra
mēsem. in v. h̄ queritur. que tandem dicit se credere q̄ si clausula reser
uationis. et potestaſ executoris adiungit bñficio vacaturo. qđ acce
ptabit impetrās infra mensem. vt ponitur hic in tex. ⁊ in forma hodie
in curia Romana solita qđ nō possit p̄ expedantē acceptari. vel ei tle
bñficiū vigore illius gracie ḡferri. secus h̄ reseruatio ē diuīsa a spa
cio tempis. utputa si dicat. bñficiū qđ in tali loco vacauerit. qđ dux
ris acceptandū. tibi ḡferēdum. colloni nostre p̄sentibus reseruamus.
Inhibētes ne infra mensem postq̄ tibi de vacatione oſtiterit. aliquis
d illo p̄sumat q̄cunq; autoritate disponere r̄c. vel als p̄ filia vba. qđ
nō. ⁊ vide lati⁹ hic in gl. Hec omnia vide gl. limitare. n̄i papa prou
idisset de canonicatu. ⁊ circa p̄bendā dedisset bñficiū acceptandi ūra
mēsem. tūc ei licet resuatio ⁊ executoris p̄tās adiungat p̄bende. ūra
mēse⁹ acceptāde. ⁊ hac rōe n̄ poss̄ executor puidē post mēsem. q̄r cuz
Canonicus est poterit executor ex vi canonicatus. si nullus ibm ex
pediat. etiā post mēse⁹ illi ipetrāti Canonice de illa p̄benda puidere.
Nec ob. c. si clericus. de prebē. li. vi. vbi in tali cāu data neglā. recurri
tur ad ordinariū. q̄r ibi expirauēat i totū p̄tās executori. cuz eēt iſtricta
ad p̄mā vacaturā. quā ūra mēse⁹ acceptabit. q̄rē rōe canōicat⁹ poterit
nē executor ḡferre illā vacatē n̄lli debitā. cogita tūq̄ passus est satis
duixerit acceptā⁹. n̄ poterit acceptāe bñficiū vacatū p̄ h̄ vacās dūtarat

Nam illa est **b**a a vacationis noticia. nō patiuntur quod vacaturum accepteret. secus quoniam sit gratia ut ei puidet de beneficio quod duxerit acceptandum. tunc enim potest acceptare primum certum quod vacabit. vel alterum. de quo tamen dicendum ut habet. i.e. ne captande. de concubin. lib. vi. et videtur de utroque dicto gl. hic in b. noticia. Ex qua etiam non quod habes gratiam sed per primam. potest acceptare beneficiuz vacas. etiam si vacabat tempore gratiae. quia id vacabat quod vacas repitur. **I**nde illud ubi potest ad utrumque s. prius et futurum adaptari. quod bene nota.

Habes gratiam ut sibi puidet de beneficio acceptando. potest acceptare sine executoris pretia. vide bo. gl. hic in b. executorum. **C**onsultius tamen est ut fiat in pretia executoris. ut sic evite opinio contraria. de qua in f. huius glo.

Habes gratiam cum beneficio acceptandi. potest acceptatiois actum per procuratorem explicare. Qui quod per procuratorem petendo beneficium sibi conferri per executorum. vel illud ab executori recipiendo. videtur illud satis acceptare sicut hic disponit in ipso principali. vide hic bo. gl. in b. presenti.

Si locus beneficij caret habitatoribus. debet attendi noticia vacatiois apud locum vicinorum. vide h. gl. in b. loco. quam non in simili materia. **H**atius tamen est quod vacatiois noticia sit in ecclesia ubi est beneficium. licet non sit in illo loco ubi est ecclesia. puta in oppido seu castro in quo distit illa ecclesia. **H**ec voluit hic glo. in b. vel ecclesia. quod intelligo quoniam ecclesia habet habitatores. per statim dicta.

Terminus mensis quod hodie prefigitur ceteris habitibus gratiaz expectatur uam. currat etiam illis quod non sunt in culpa. utputa quod erant ita distantes a loco beneficij quod verisimiliter vacationis noticia habere non potuerunt. Ita tamquam per se vel alium vacatiois noticiam habere potuerunt. alsuscus. ut satus colligitur h. in fine littere. iuncta gl. penultima. iungendo principium cum fine. **E**t hec speciale h. secundum gl. ut talis rigor obseruetur. per ratorem quam in littera exprimitur. secundum autem est in alijs casibus in quibus requiritur noticia alicuius facti. non ei imputatur ei quod non fuit in culpa. et vide latius per glo. preallis. quam bene notabis.

R. De rebus ecclesie non alienandis.

Ele. i. Monasteriorum.

Constitutio quoniam quod ad penam duxerat dicit noui iuris editoria. vide glo. h. in ver. prohibem. **E**x quod insertur quod licet materia constitutio fit antiqua. tamen ex quod pena de novo additur non debet ad posterita extendi. facit ad non. s. in prohemio. et i.c. ij. de osti. et c. fi. eiusdem eti.

Constitutio edita contra religiosos. etiam in manu discernente pariter clericos seculares. non extendit ad ipsos clericos seculares. gl. non est in b. religiosus.